

Associació d'Empresaris • Garraf • Alt Penedès • Baix Penedès

ASSOCIACIÓ D'EMPRESARIS DEL GARRAF, ALT PENEDEÈS I BAIX PENEDEÈS

GRUP D'OPINIÓ *THINK TANK*

Dossier nº1

El Procés polític de Catalunya

Novembre 2014

CONTINGUT

1. Declaració de l'Adeg sobre el procés polític que viu Catalunya	3
2. Idees clau:	4
3. “Memorial de greuges s XXI”	5
4. Com s’ha arribat políticament a la situació actual entre el “govern de Catalunya” i el “gobierno de España”?	6

Declaració de l'Adeg sobre el procés polític que viu Catalunya

Davant el debat polític i social que Catalunya està vivint en relació al dret a decidir i la independència del país, l'Adeg es veu en la necessitat de manifestar de forma clara la seva posició.

El propòsit de l'Adeg, més enllà de les diferents opcions polítiques, serà sempre estar al costat de la nostra societat. Seguint aquest principi, compartim la idea majoritària: Catalunya és una nació, i d'aquí en deriva el seu dret a decidir, i el dret dels seus ciutadans a votar com volen organitzar-se i relacionar-se amb la resta del món. I aquesta idea de base guia el nostre posicionament.

Les empreses i les organitzacions empresarials, assumint la nostra responsabilitat social, som conscients del nostre encaix en una societat que aspira a un futur millor, a un tracte més just per a Catalunya, els seus ciutadans i les seves empreses. I sense anar contra ningú, plantejem com totes les societats la necessitat de defensar la nostra cultura i la nostra llengua, perquè ens volem obrir al món sense haver de renunciar a la nostra identitat.

Ara bé, conscients que la massa social de l'Adeg està composta per empreses a les que volem representar de forma col·lectiva en l'esfera pública, la nostra posició ha de respectar totes les posicions legítimes en relació a aquesta qüestió.

Aquest respecte el volem veure manifestat en un debat ampli i rigorós sobre les oportunitats i riscos que es puguin derivar de les diferents opcions. Un debat on hi tinguin cabuda totes les opinions expressades amb respecte i on els arguments siguin aportats amb objectivitat, per a que la societat en el seu conjunt i els empresaris de forma específica, puguin optar per una posició a partir del coneixement i no basades en la por o en falses esperances.

Els empresaris, per definició, som persones que optem per regir el nostre propi destí, assumint el risc que porta implícit. No obstant, necessitem saber en quin terreny ens movem. Per això, demanem sobretot certes, seguretat i respecte al marc legal. I en el context del procés que s'està plantejant, desvetllar incògnites referents a les qüestions econòmiques és una demanda ineludible. En serien uns exemples la relació amb Espanya i la Unió Europea, la moneda, o el reconeixement internacional.

El que plantejem és sobretot diàleg. Entre les persones i entre les institucions. Un diàleg que permeti parlar de tot, manifestar les opinions, enriquir-nos, i sobretot arribar a solucions que siguin en benefici de la societat.

El diàleg és la base de la democràcia, i l'expressió de les diferents voluntats a les urnes és la seva manifestació palpable. Per això, després d'haver demanat debat, diàleg, seguretat i entesa, només ens queda reiterar que en aquestes condicions Catalunya té el dret a regir-se segons la seva voluntat, i en conseqüència, tenim dret a votar-ho.

Perquè les empreses tenen veu, però les persones tenen veu i vot.

Idees clau:

- Catalunya és una nació
- Tenim dret a decidir
- S'ha de decidir votant
- L'Adeg i les empreses es posicionen perquè tenim una responsabilitat vers la societat
- Cal diàleg
- Cal un debat rigorós amb informacions clares i transparents sobres pros i contres de la independència
- Ens preocupa especialment els temes com: la moneda, la relació amb Europa i Espanya, el marc comercial i econòmic que se'n derivaria.

“Memorial de greuges s XXI”

A. Manca d'inversió en infraestructures

1. Peatges d'autopista.
2. Deficiències en la xarxa de carreteres d'interès estatal.
3. Corredor mediterrani.
4. Retard en la construcció dels accessos al Port de Barcelona.
5. Xarxa ferroviària deficient.
6. Gestió centralitzada de l'aeroport de Barcelona.

B. Dèficit fiscal

1. Excés de pressió fiscal sobre les empreses catalanes.
2. Distribució pressupostària desigual, comparat amb altres autonomies.
3. Manca de recursos en l'administració local.
4. Distribució injusta del dèficit pressupostari que la UE permet per al conjunt d'Espanya.

C. Llengua, educació i cultura

1. Manca de respecte a la llengua catalana.
2. Reducció del català en els currículums escolars.
3. Negació de la nació catalana.

D. Política general

1. Recentralització de la gestió.
2. Aposta política per Madrid en detriment de Barcelona.

Com s'ha arribat políticament a la situació actual entre el “govern de Catalunya” i el “gobierno de España”?

ANTECEDENTS

Val a dir que a Catalunya, des de principis de segle XX i durant la renaixença, una onada de patriotisme i catalanisme es va estendre per les classes benestants.

Posteriorment, i durant la dictadura, la llengua catalana i les llibertats nacionals varen ser reduïdes per la força, recobrant el seu esplendor una vegada instaurada la democràcia.

Tanmateix, i malgrat l'independentisme havia estat latent durant anys de la mà del partit Esquerra Republicana, explota amb vigor després de la retallada de l'estatut d'autonomia de Catalunya, moment a partir del qual els aconteixements es precipiten.

http://ca.wikipedia.org/wiki/Consulta_sobre_la_independ%C3%A8ncia_de_Catalunya

<http://www.324.cat/video/5256272/Mas-convoca-la-consulta-Quan-com-i-per-que-hem-arribat-aqui>

Passem a continuació a detallar-los:

2005

Proposta de reforma de l'Estatut (setembre)

El 30 de setembre del 2005, es va sotmetre a votació al Ple del Parlament de Catalunya un text de proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

En compliment de l'Estatut del 1979, la proposta requeria una majoria qualificada, de dues terceres parts del Parlament, per tal de prosperar, i el text va recollir finalment el 89% del parlament de vots favorables.

Retallada de l'Estatut a les Corts Generals d'Espanya (novembre)

La proposta de reforma de l'Estatut aprovada al Parlament de Catalunya va ésser presentada al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) el [2 de novembre](#) de [2005](#).

Fet aquest pas, es constituí una Comissió Mixta Estat-Generalitat per negociar el contingut del nou Estatut. En el marc d'aquesta comissió, el govern espanyol, integrat pel [PSOE](#), presentà una proposta de redactat alternatiu de la llei, que en modificava la majoria d'articles. Les principals argumentacions del govern espanyol van ésser en la línia de garantir la constitucionalitat de l'Estatut. Alguns exemples de punts que el govern espanyol considerà que havia de modificar en aquest sentit, van ésser la definició de Catalunya com a "nació" dins l'articulat del text, i els articles referents al finançament.

El [21 de gener](#) de [2006](#) es produí una reunió a la Moncloa entre el líder de [CiU Artur Mas](#) i el president del govern espanyol [José Luis Rodríguez Zapatero](#), on van arribar a un acord (conegut com el *pacte Mas-Zapatero*) sobre el redactat final de l'estatut que modificava notablement l'aprovat al [Parlament de Catalunya](#) i el feia bastant més semblant al del 1979. Després d'una llarga i complexa negociació d'esmenes entre els partits amb representació al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#), se'n van retocar més del 50% dels articles.

El [març](#) de [2006](#), la proposta d'Estatut va ésser aprovada a les Corts Generals d'Espanya.

Al [maig](#) de [2006](#), la proposta d'Estatut va ésser aprovada al [Senat d'Espanya](#).

2006

L'Estatut retallat és ratificat al Parlament amb molts menys vots que la proposta inicial

El text aprovat va recollir finalment 64% del Parlament.

Referèndum estatutari (juny)

L'Estatut del 1979 establia, finalment, la necessitat que la seva reforma fos ratificada en referèndum pels ciutadans de Catalunya. Aquest referèndum se celebrà el 18 de juny del 2006. CiU, PSC i ICV-EUiA varen demanar el Sí a la nova llei, mentre que ERC i PP varen demanar el No, per raons diferents: el PP, mantenint el seu rebuig a la proposta original per considerar-la inconstitucional; i ERC, en entendre que les modificacions al text introduïdes en el seu pas per les Corts espanyoles n'havien afectat aspectes fonamentals.

El resultat del referèndum va ésser d'un 73,9% de vots a favor, un 20,76% de vots en contra, i un 5,34% de vots en blanc. Els vots nuls van ésser menys d'un 1%.

2010

L'Estatut retallat per segon cop (juny)

El 28 de juny de 2010, el Tribunal Constitucional, davant el recurs d'inconstitucionalitat presentat per diputats del Partit Popular, va dictar sentència, que va fer pública el 9 de juliol. Va deixar clara la "ineficàcia jurídica" del Preàmbul (en referència al terme nació per referir-se a Catalunya), tot i que el veredictes mantenia la definició de Catalunya com a nació, va declarar 14 articles inconstitucionals (1 totalment i 13 parcialment), i en va reinterpretar 27 més.

Manifestació «Som una nació. Nosaltres decidim» (juliol)

La capçalera de la manifestació «Som una nació. Nosaltres decidim» del 10 de juliol de 2010 a la confluència de passeig de Gràcia i carrer d'Aragó.

Va ésser una demonstració col·lectiva en contra de la resolució del recurs d'inconstitucionalitat efectuat pel Tribunal Constitucional sobre el text de l'Estatut de Catalunya,^{[17][18][19]} realitzada a Barcelona el 10 de juliol del 2010 sota el lema «Som una nació. La manifestació, la més multitudinària de la història de Catalunya fins aquella data, va aplegar entre 1,1 milions de persones segons la Guàrdia Urbana i 1,5 segons Òmnium Cultural i va ésser un clam per la independència i el dret del poble de Catalunya a decidir el seu futur.

2012

El pacte fiscal (juliol)

El 25 de juliol de 2012 el Parlament de Catalunya aprova el pacte fiscal amb el suport a la totalitat CiU, ICV-EUiA i ERC i en gran part dels punts també del PSC. El 20 setembre 2012 Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya es va reunir amb Mariano Rajoy que va respondre que no hi havia marge per negociar el pacte fiscal. Artur Mas va assenyalar que Catalunya ha de fer una profunda reflexió i prendre decisions, ja que el pacte fiscal es veia com l'última possibilitat d'entesa entre Catalunya i Espanya.

Els «territoris catalans lliures» (setembre)

Prop de 200 municipis catalans en sessió plenària durant el 2012 i 2013 aprovaren declarar-se Territori Català Lliure declarant que la «legislació i els reglaments d'abast espanyol hi regeixen les lleis d'abast espanyol, a l'espera que el Govern i Parlament de Catalunya dictin les noves lleis catalanes».

Manifestació «Catalunya, nou estat d'Europa» (setembre)

L'11 de setembre de 2012 se celebrà una important manifestació a Barcelona sota el lema «Catalunya, nou estat d'Europa», que reuní entre 1 i 1,5 milions de persones a favor de la independència de

Catalunya. La manifestació sovint és reconeguda com un punt d'inflexió en el procés i un catalitzador dels esdeveniments que es produïrien en els següents mesos.

Resolució del Parlament de Catalunya (setembre)

El [Parlament de Catalunya](#) aprovà el 27 de setembre de 2012 una resolució que instava al govern a convocar un referèndum d'autodeterminació després de les [eleccions al Parlament de Catalunya de 2012](#):

La resolució fou votada després del debat de política general amb el resultat de 84 vots a favor, 21 en contra i 25 abstencions. El [President de la Generalitat de Catalunya, Artur Mas](#), declarà en el discurs davant del Parlament que havia arribat l'hora que el poble de Catalunya exerceixi el [dret d'autodeterminació](#).

Eleccions anticipades (novembre)

El 25 de novembre del 2012 se celebraren [eleccions al Parlament de Catalunya](#), que va guanyar [Convergència i Unió](#) tot i amb una forta caiguda de vots que li representà perdre 12 diputats. D'altra banda Esquerra Republicana aconseguí 21 diputats, 11 més dels que tenia el 2010, convertint-se en segona força. Les eleccions suposaren també que [Solidaritat Catalana per la Independència](#) perdés la seva representació en favor de la [Candidatura d'Unitat Popular](#), amb 3 escons.

Pacte de governabilitat (desembre)

El [President de la Generalitat de Catalunya Artur Mas](#) i el [Cap de l'oposició Oriol Junqueras](#), signant el pacte de governabilitat 2012 – 2016, anomenat [Pacte per la Llibertat](#), el 19 de desembre del 2012.

El 18 de desembre de 2012, després de les [Eleccions al Parlament de Catalunya](#) de 2012, els líders dels dos partits més votats [Artur Mas](#) per part de [Convergència i Unió](#) i [Oriol Junqueras](#) per part de [Esquerra Republicana de Catalunya](#) ratificaren un acord de governabilitat conegut com a [Pacte per la Llibertat](#). L'acord permeté que Artur Mas fos investit [President de la Generalitat de Catalunya](#) per segon cop.

2013

Declaració de Sobirania (gener)

Resultat de la votació de la [Declaració de Sobirania](#)

El 23 de gener de 2013 el [Parlament de Catalunya](#) va aprovar per 85 vots a favor, 41 en contra, 2 abstencions i 5 no votaren la [Declaració de Sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya](#), on afirma que «el poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà». Es va basar en els següents principis: sobirania, legitimitat democràtica, transparència, diàleg, cohesió social, europeisme, legalitat, paper principal del Parlament de Catalunya i participació.

El 8 de maig de 2013 el [Tribunal Constitucional d'Espanya](#), va dir que suspenia aquesta declaració.

La Declaració de Sobirania instava al diàleg amb l'estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional. Mariano Rajoy en resposta a una carta d'Artur Mas supedità aquest «diàleg» al marc jurídic espanyol.

Consell Assessor per a la Transició Nacional (abril)

Sessió constitutiva del Consell Assessor per a la Transició Nacional

L'11 d'abril se celebrà la reunió constitutiva del [Consell Assessor per a la Transició Nacional](#), que té l'objectiu d'assessorar la Generalitat en el procés de transició nacional de Catalunya i assoliment de la consulta. Aquest òrgan elaborà un total de 18 informes amb informació sobre els diferents aspectes del procés de transició cap a un estat independent. En el seu primer informe recomanà una pregunta clara i neutra, que es pogués respondre amb un «sí» o «no», i assenyalà les diferents vies a seguir per avançar en el procés de transició nacional.

Pacte Nacional pel Dret a Decidir (juny)

El 26 de juny tingué lloc al Parlament de Catalunya la reunió constitutiva del [Pacte Nacional pel Dret a Decidir](#) a favor del procés de l'exercici del [dret a decidir](#) i de la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya format per la [societat civil](#), les [institucions](#) més representatives del país, el món local i les forces polítiques.

Davant d'una eventual negativa del [govern espanyol](#) a l'aprovació d'una consulta legal sobre la independència de Catalunya o a l'impediment absolut d'una consulta mitjançant la llei catalana per part de les institucions espanyoles, el president [Artur Mas](#) declarà el 5 de setembre de 2013 que caldria convocar unes eleccions en clau plebiscitària. Unes eleccions que correspondrien celebrar-se com a molt tard el 2016, ja que és el darrer any de legislatura.

Via Catalana cap a la Independència (setembre)

La Via Catalana cap a la Independència, va ésser una [cadena humana](#) d'uns 400 quilòmetres a [Catalunya](#) proposada per l'[Assemblea Nacional Catalana](#) (ANC) per l'[Onze de Setembre de 2013](#) amb l'objectiu de reivindicar la [independència de Catalunya](#). Va seguir el traçat de l'antiga [Via Augusta](#), des del [Pertús](#) (Vallespir) fins a [Alcanar](#) (Montsià). Segons [Carme Forcadell](#), presidenta de l'ANC, va ésser «un símbol, el símbol de la unitat del poble català per assolir la sobirania nacional».

En total, 1.600.000 manifestants van participar en la Via Catalana, 500.000 dels quals van ocupar els carrers de la ciutat de Barcelona, segons el [Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya](#).

Anunci de la consulta (desembre)

La data i pregunta de la consulta van ésser anunciades pel [President de la Generalitat de Catalunya Artur Mas](#) el 12 de desembre de 2013. També es va decidir reclamar al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) el traspàs de la competència per convocar un «referèndum consultiu».

2014

El Parlament de Catalunya vota demanar al Govern d'Espanya poder realitzar un referèndum (gener)

El dijous [16 de gener](#) es va votar al [Parlament de Catalunya](#) una petició al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) perquè la [Generalitat de Catalunya](#) pugui celebrar el referèndum sobre la independència.

El Congrés dels Diputats espanyol refusa la delegació a la Generalitat de la competència per realitzar un referèndum (abril)

El 8 d'abril de 2014 el [Congrés dels Diputats del Regne d'Espanya](#) votà sobre l'acceptació a tràmit d'una proposició de [lleï orgànica](#), aprovada pel [Parlament de Catalunya](#), que demanava la delegació a la [Generalitat de Catalunya](#) «la competència per autoritzar, convocar i celebrar un referèndum consultiu perquè els catalans i les catalanes es pronunciïn sobre el futur polític col·lectiu de Catalunya», una competència contemplada a l'article 150.2 de la [Constitució espanyola](#).

Pocs minuts després de la votació, [Artur Mas](#) va comparèixer explicant que el «no del [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) al traspàs de la competència per organitzar la consulta no podrà aturar la voluntat del poble de Catalunya» i que el procés seguirà segons el previst. [Anna Simó \(ERC\)](#) va anunciar després del no del [Congrés dels Diputats del Regne d'Espanya](#) que el full de ruta seguiria endavant amb el treball sobre la llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, emparada per l'article 122 de l'[Estatut d'Autonomia](#).

El Parlament aprova la llei de consultes populars. (setembre)

El parlament aprova el decret de consulta per la independència de Catalunya. (setembre)

El parlament de Catalunya aprova per una àmplia majoria la llei de consultes populars i el decret per a la realització d'una consulta no referendària sobre la independència de Catalunya.

El govern espanyol tramita els recursos contra la llei i el decret que en penja al tribunal constitucional (setembre).

El tribunal constitucional admet els recursos a tràmit (setembre)